

Feljegyzés az örültek háza tájáról

Van egy minden aljasságra hajlandó politikus, aki előterjesztett egy javaslatot pártja nevében a parlament számára *A közélet átláthatóságáról* címmel. Semmi nem az ebben az ügyben, aminek látszik. Minden aljasságra képes képviselőből nem egy van, ezt bármelyik kormánypárti megtenné, de hát nem is képviselők ők, hanem harcosok egy már elveszített háborúban. A bomlott vezér romlott katonái. Nem pártról van szó, hanem egy bűnszervezetről, amelyik már retteg a következményektől, amit csak hatalmon maradásuk akadályozhatna meg. Már régen nem parlament, ami elfogadja ezt a szöveget és az állam erőszakát pakolja a józan ész megerősökölés mellé. A törvényjavaslat címe sem fedi a lényegét, azt a közbeszéd – nagyon pontosan – azonnal felváltotta az eltakarítási törvény megjelöléssel. Valóban, a vezér, ahogy ezt blaszfémikusan a magyar szabadság ünnepén bejelentette, nagyta- karítást tervezett: minden kritikát, ellenfelet, akadékoskodót, hatalma totális kiterjesztésének vagy megtartásának gáncsolóit ki kell söpörni. Ennek semmi köze a közélet átláthatóságához. Ezt egyébként is minden épeszű ember elsősorban a közhatalom gyakorlóin és a közpénzek felett gazdálkodókon kérhetné számon. A pártállam átláthatóságát fokozatosan és biztosan számolták fel, ma már nincs semmi, amit el lehetne hinni bárkinek, aki a hatalom közelében van.

Miközben a vezér éppen harcosokat gyűjt egy kifejező nevű patológus rendezvényen és a makulátlan demokratikus szerkezetű türk államokkal esedékes találkozóját szervezi, a törvényjavaslattal fenyegetett társadalom tiltakozik. Csakhogy ez a tiltakozás minden bizonnyal eredménytelen lesz, ha eredménynek azt tekintenénk, hogy visszavonják a teljesen abszurd javaslatot. Ahogy semmilyen nemzetközi fenyegetés sem számít, ha a hivatalos és nem hivatalos orosz támogatás megadatik. Ezt nyugodtan feltételezhetjük, hiszen az ötlet, az intézményi megoldás és annak politikai szellemisége onnan származik. A magyar kormányfő hatalomban tartása az európai demokráciák és az EU bomlasztásában érdekelt orosz elnök szándéka. Ehhez a szélsőjobboldali autokraták használhatók a leginkább. Ezen aligha tudunk változtatni, szuverenitásunk oda, cserébe a magyar kormányfő szuverenitását védi a jog.

Amin azonban elvileg lehetne változtatni, ami rajtunk múlik, az a nyíltan és agresszívan a szabad választások lehetőségére törő autokratikus akarat megtörése. Az ún. választási autokráciák sajátossága, hogy mindent megtesznek azért, hogy megtartsák hatalmukat, mert szeretik azt, hiszen jól jövedelmez. Ezért szisztematikusan leépítenek minden féket, ami a hatalmi centrum tevékenységét akadályozná. Áldozatul esik így általában a vég-

rehajtó hatalom összes közjogi korlátja és maga a hatalom megosztásának elve is, minden egy kézbe, egy családba, egy akarat alá rendelődik. Szükség van még a sajtó és a társadalmi pluralizmus csorbítására is, sőt minden információ és tudásforrás monopolizálására, ha másként nem megy, félelemben, szegénységben tartással, fenyegetéssel, elfoglalással vagy megvásárlással. Mindezekre azért van szükség, mert mindenféle legitimációs okokból legalább a választásokat meg kell rendezni, úgy kell tenni, mintha a felhatalmazás töretlen lenne. Ha úgy tűnik, hogy ez a szokásos manipulációkkal nem érhető el, akkor keményebb eszközöket kell bevetni: felszámolni, lehetetlenné tenni az ellenzéki szervezetek működését, beleértve a civil szerveződésekét is. Fokozni a háborús fenyegetettség érzetét és az ellenséges erőket felfedezve betiltani, feloszlatni, majd szétverni stb. Végső soron, ha erre szükség van, a demokrácia önmagában semmire sem elég utolsó hárttyáját, a választások szabadságát is felszámolni.

Az ilyen szándékok nyilvánvalóak e javaslatban, ennek megfelelően kellene értékelni. De minden ellenállásnak akkor van értelme, ha kollektívvé válik; például egy egyhangú ellenzéki politikai felszólításra a kötelezettek, beleértve a végrehajtásra kijelölt szervezeteket is, szintén erős szakmai érvekkel kijelentik, hogy ezt nem lehet végrehajtani. Országos és erős ellenállás, határozott felszólítás az örület megállítására. Idealista feltételezés, szinte soha nem megvalósuló demokratikus társadalmi rezisztencia.

Ennek hiányában, addig is legalább a hazugságokat oszlassuk! Az eltakarítási törvény megnevezéssel az első lépés megvolt. Ha van még valakinek gusztusa ilyen javaslatok preambulumat és indoklását olvasgatni, fordítsa le a tömény és ömlengő hazugságot, és képzelje el, milyen lenne az igazi szándék megfogalmazása. Segítségül az eredeti javaslat preambulumat nyakon öntöttem igazságszérummal, valahogy így hangzana:

[1] Magyarország jelenlegi miniszterelnökének, szeretett Urunknak mérhetetlen szuverenitását súlyosan sértő visszaélések kerültek nyilvánosságra az elmúlt években. Az ellenzék veszélyesen megerősödött, kampánya sikeresnek látszik, és szeretett Urunk nem találja az ellenszert, hiába költ jelentős közpénzeket propagandárra. Hiába költöttünk milliárdokat törvényellenesen ilyen célokra. Bebizonyosodott, hogy egyes hazai civil és gazdálkodó szervezetek nem áttalanak másokat támogatni és ezzel a hazai közéletet befolyásolni, miközben a külföldi érdekek mentén való politizálás a kormány feladata.

[2] Az államnak minden lehetséges eszközzel meg kell védenie a kormányfő, személyesen Orbán Viktor és családjának, valamint fogadott családjainak szuverenitását. A jelenlegi szabályozás puha megközelítésén változtatni kell. Az állam kötelessége biztosítani, hogy az állampolgárok, valamint az állami és társadalmi döntéshozatali folyamatokban részt vevő személyek, intézmények, szervezetek döntéseiket külföldi hatalom, szervezet vagy személy befolyásától mentesen hozhassák meg, ha azt nem szeretett Urunk vagy annak megbízottja jelölte ki.

[3] Az elmúlt évtizedekben fokozatosan kiépítettünk egy szabályozatlan politikai szűrkezőnát, amelyben legtöbbször idegen érdekből és külföldi finanszírozásból fenntartott aktivista hálózatok működnek a mi hatalmunk biztosítása érdekében.

De vannak olyan szervezetek, amelyek nem átallanak az egyesülési joggal vagy a vállalkozás szabadságával élni, sőt politikai tevékenységet folytatnak anélkül, hogy mi azt jóváhagytuk volna. A

politikai pártokra vonatkozó finanszírozási korlátok és tilalmak ránk nem vonatkoznak, hiszen hatalmon vagyunk. Minden politikai tevékenység, ami a kormány és a párt engedélye vagy utólagos jóváhagyása nélkül folyik, súlyosan veszélyezteti pártunk és vezérünk szuverenitását, amellyel szemben az állam köteles fellépni.

[4] A törvény tevékenység alapú szabályozása a szervezeti formától és a képviselt, közvetített álláspont irányultságától függetlenül egységes fellépést biztosít. Egyértelművé teszi, hogy a közéleti tevékenységre szigorúbb szabályozásnak kell vonatkoznia. A Fidesz tevékenysége azonban

nem számít közéleti tevékenységnek, az a nemzet lelkületéből kiáradó egységes akarat.

[5] A párt és vezér Urunk szuverenitásának védelméről szóló nemzeti manipulációk eredményeinek össze-

sítése alapján világosan látszik, hogy a magyar embereket sikeresen megvezettük, így kiálltak vezérünk szuverenitása mellett, de legalábbis elsőprő többséget mondunk a manipulatív kérdéseinkre adott igenekekről.

[6] A hatalom megtartása érdekében a szabályozás a Vezérünk szuverenitását veszélyeztető demokratikus szervezetek jegyzékre vételének lehetőségét teremti meg.

[7] A jegyzékre vett szervezetek a jövőben engedély nélkül ne is működjenek, nem kaphatnak pénzt se tőlünk, se másoktól, lehetőleg szűnjenek meg, és mindenki féljen, aki a közelükben van.

[8] Az előbbiekre, illetve pártunk és államunk vezetőinek szuverenitása védelméről szóló nemzeti manipuláción kimondott hamisított akaratára figyelemmel az Országgyűlés a következő törvényt alkotja: ...

Mém a közösségi médiában... (forrás: YouTube)